

אלא תמתין 36 דקות. ואם הוא בוכה ומצטער אפשר להניקו לאחר 18 דקות. ואם הוא בוכה מאוד תטול ידיה במים ותניק אותו.

אופן הזווג

דברי חכמינו ז"ל אע"פ שנראים לפעמים פשוטים, או בלתי מתקבלים על דעתנו ח"ו, אבל יש בהם סודות עמוקים וראית הנולד. והעובר עליהם ח"ו, יבחין לאחר זמן במציאות המרה, ויצטער שלא שמע לדברי חכמים. היופי והנועם שבדברי חכמינו ז"ל בין השאר, היא העובדה שנתנו לנו הדרכה מדוקדקת על כל פרט ופרט, גם בדברים הצנועים ביותר שבדרך כלל אדם מתבייש ונמנע מלדבר בהם.

ידוע המעשה בגמרא, שתלמיד אחד נכנס אחרי רבו (רבי עקיבא) לבית - הכסא. כדי ללמוד ממנו את ההלכות הקשורות בהתנהגות בבית הכסא. וכן רב כהנא נכנס תחת מיטת רבו כדי ללמוד את הדינים הקשורים בזווג, וכשגער בו רבו, שאין בזה דרך ארץ, ענה התלמיד: תורה היא וללמוד אני צריך.

הדקדוק הנפלא של התורה הקדושה בכל הלך החיים של

נעימות נצח הצנע לכת

האדם, מעיד על אמיתות התורה ונצחיותה. "תורה" שיודעת להדריך את ההולכים בה בכל שטחי החיים וגם בדברים הפרטיים ביותר, מוכיחה בזה את גודל אמיתותה, וכי היא - תורת ה' תמימה ומשיבת נפש.

א. דרך הזיווג הוא, שהבעל למעלה והאשה למטה. אבל אם האשה למעלה והאיש למטה, זוהי דרך עזות - (יצאו מהם בנים עזי פנים וחצופים). ואם מזדווגים שניהם כאחת מהצד, זוהי דרך עיקש - (יצאו מזיווג זה בנים עקשנים). ואנו כבר יודעים כמה צער ומרורים סובלים מבנים חצופים, או עקשנים. אבל כשמזדווגים כהלכה, יוצאים בנים ממושמעים וטובים.

ב. בשעת הזיווג, צריכים בני הזוג להיות ללא בגדים ועל פי הקבלה, רצוי שרוב גופם יהיה ערום; אבל כאמור צריכים לכסות עצמם בשמיכה בשעת הזיווג.

צניעות בזיווג

א. מחוץ לחיוב לכסות עצמם בשעת הזיווג. חייבים להקפיד גם שלא יודע לשום אדם ענין הזיווג, לכן אם ישנם אנשים ערים בבית אסור להזדווג אפילו שאינם שמים לב לכך.

נעימות נצח
הצנע לכת

אוצר החכמה

ב. מותר להזדווג בחדר שנמצא בו תינוק שאינו יודע לדבר אפילו שהוא ער; ואם התינוק יודע לדבר אסור להזדווג אם הוא ער, וכל זה באופן שהתינוק ישן במטה נפרדת.

ג. תינוק הישן על מטה שאיש ואשתו ישנים עליה: אם הוא למעלה מגיל שנה, או שהוא ישן לצד ראש המטה, יכולים בני הזוג להזדווג. ואם הוא פחות מגיל שנה והוא ישן לצד הרגליים של ההורים, צריכים להמנע מלהזדווג, כי הדבר גורם שלתינוק תהיה מחלת נפילה ח"ו. ואם בשעת הזיווג שם ידו על ראש התינוק מותר. כך קבלו חכמינו ז"ל עפ"י חכמה אמיתית.

ד. אורח - אסור לו להזדווג עם אשתו, אלא אם כן קיימים שני תנאים:

א. שיש להם חדר מיוחד סגור.

ב. שישמשו על סדין או מגבת שלהם ולא של בעל הבית.

אוצר החכמה

בני תשע מידות

מבוא

ישנם תשעה אופני זיווג אסורים, ואם אדם מזדווג עם אשתו בהיותו באותו מצב, עלול לגרום שהולד הנולד מזיווג זה יהיה בעל תכונות נפש מרדניות, עם נטיה לרע ולפשע. והדבר יכול לקרות גם אצל בני אדם טובים ויראי שמים, אם לא נזהרים בדברים שנכתוב להלן.

א. בני אנוסה

אסור להזדווג עם אשתו בעל כורחה נגד רצונה, אפילו אם איננה מרוצה בכך מפני כעס, ג"כ אסור; אלא חייב לפייסה ולדבר על לבה ולעורר אותה עד שתתרצה ואח"כ יזדווג עמה. דבר זה גם השכל מחייבו כי האשה איננה שפחה או כלי לספק רצונו. לכן, יש להתחשב בדעתה. ויש לדעת, שזיווג הנעשה בעל כרחה עלול לגרום ריחוק ושנאה בין בני הזוג. מאידך אסור לאשה למנוע הזיווג מבעלה במטרה לצער אותו. ואשה העושה כך, גורמת רעה לעצמה ורעה לכל העולם (הזוהר הקדוש).

ב. בני שנואה

אסור להזדווג עם אשתו בשעה שהיא שנואה לו, אבל אם בשעת הזיווג אינו שנואה אף על פי שכללית הוא

נעימות הצנע לכת נצח

שונאה, מותר. ששעת התשמיש קובעת את מהות הוולד.

ג. בני נידוי

ישנם עשרים וארבעה דברים שבית דין מנדים עליהם, לכן בשעה שאחד מבני הזוג נמצא בנידוי, אסור להם באותה שעה להזדווג. וכן כאשר אחד מהם נמצא תוך שבעת ימי אבל, אסורים בתשמיש המטה (זיווג). ויש הגורסים בני נדה. דהיינו שהוולד נולד מזיווג בזמן שהאשה היתה נדה (טמאה).

ד. בני תמורה

בשעה שאדם מזדווג עם אשתו, חייב הוא לחשוב רק עליה, ולא על אשה אחרת; ואפילו אם נשוי לשתי נשים; כי בשעה שמזדווג עם אחת אסור לו לחשוב על תמורתה (אחרת). ומחוץ למוסריות שיש בזה, יש בזה גם מחשבת זנות (בגידה) באשת נעוריו. לכן יש בכוח הזיווג במחשבה כזאת, כדי לפסול את מהות הוולד, ולפגום אותו.

ה. בני מורדת

אשה שאינה רוצה את בעלה, ואינה מקבלת אותו עליה כבעל, נקראת מורדת ואסור להזדווג כלל עם אשה כזו, אע"פ שבשעת הזיווג היא רוצה אותו. שגם זה פוגם

נעימות נצח הצנע לכת

בנפש הוולד הנולד וגורם לו רעה גדולה.

ו. בני שכרות

הזיווג צריך להעשות בדעה צלולה וברצון הדדי, מתוך עירנות ולא מתוך שינה או טשטוש הדעת, לכן אם אחד מבני הזוג שיכור עקב שתיית יין מרובה עד כדי בלבול הדעת, יכול לגרום בזיווגו לפגום בנפש הנולד. ויש להזהר, בזה גם אם אחד הצדדים ישן, שלא להזווג עד שיעיר אותו משנתו ויזדווג בדעה צלולה ובעירנות מלאה.

ז. בני גרושת הלב

אדם שהחליט בדעתו לגרש את אשתו, או שקיבל הוראה מבית דין שחייב לגרשה, אסור לו להזדווג עמה. אע"פ שהוא אוהב אותה כעת.

ח. בני ערבוביה

אם בשעת הזיווג האיש חושב על אשה אחרת, או שהאשה חושבת על איש אחר, עושים איסור ופוגמים בנפש הנולד. לכן צריך האדם לקדש את עיניו ולשומרן בשעה שהוא מהלך בחוץ, על מנת שלא יתן עינו ודעתו באשה אחרת, כדי שכל מחשבתו תהיה רק באשתו. ויביט בגדלות אשתו, ויעריך את מעשיה, שהיא מגדלת את בניו ומצילה אותו מהרהורים רעים; אופה, מבשלת, מנקה את הבית,

נציח נעיצות הצנע לכת

ומכבסת. ולא יאמר זוהי חובתה! כי כשחושב שזוהי חובתה ומתעלם מהטוב שמטיבה לו, הרי בזה משחית את מידותיו. ולאט לאט יורד ערכה בעיניו, ובסוף יתחיל לסור מדרך הטוב. ולא שם לב שע"י כך עוכר את ביתו ומסלק הנועם והידידות בינו ובין אשת נעוריו.

ט. בני הצופה

חובה אנושית, מוסרית והלכתית רובצת על האשה להיות צנועה: בהליכותיה, בלבושה, וגם בדיבורה. ודרך העולם שהבעל תובע את אשתו לזיווג, ולא האשה את הבעל. לכן אסור לאשה לתבוע מבעלה להזדווג עמה; ואשה שתובעת בפיה זיווג מבעלה, גורמת רעה לעצמה ולילדיה היוצאים ממנה. אבל מותר לה להתקשט בפניו כדי שיבין הבעל שהיא משתוקקת לו, והנותן דעתו על אשתו בשעה שמתקשטת בפניו, להזדווג עמה, יוצאים ממנה בנים שאפילו בזמן משה רבינו לא נמצאו כאלה.

הערה:

כל האזהרות שדברנו לעיל לגבי בני תשע מדות, יש להזהר בהם גם אם האשה כבר מעוברת, או אפילו זקינה שאיננה ראויה ללדת.

לאחר גמר הזיווג

א. כתבנו לעיל שלאחר גמר הזיווג צריך הבעל להשאר עדיין עם אשתו ולא לקום מיד, וזאת כדי שלא ייראה כאילו נגמרה חיבתו אליה, וגם כדי להשלים חיובו כלפי אשתו.

ב. לאחר הזיווג יטלו ידיהם שלש פעמים לסירוגין פעם על יד ימין ופעם על יד שמאל וכן הלאה שלש פעמים. ואין לברך אשר יצר לאחר התשמיש אא"כ עשה את צרכיו.

יש להזהר שבעוד השכבת - זרע על גופו, לא לברך "אשר יצר", ולא כל דבר שבקדושה, אלא ירחץ עצמו מכל טינוף של שכבת זרע ואח"כ יברך.